

MAGYAR KÖSZÁL

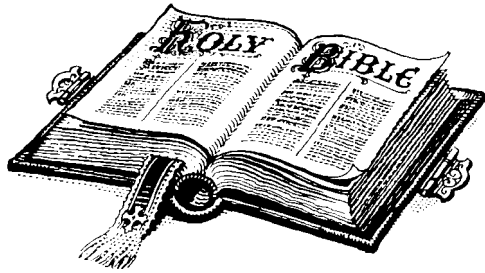
1

Az Árpád téri Református Egyházközség lapja

11. szám

2003. október 31.

Lelkészi Hivatal és Gyülekezeti terem: Debrecen, Kassai út 12. tel.:412-801

REFORMÁCIÓ

A reformáció ünnepe az egyház megújításának emléknapja. Nem tarozik az üdvtörténeti nagy események sorába. Az Anyaszentegyház nagy ünnepe, mint például a karácsony, vagy a húsvét Jézus Krisztus személyéhez közvetlenül kapcsolódnak. Október 31-e nem ilyen ünnep.

Mégis eszünkbe juttatja a Virágvasárnapi eseményeknek azt a jelenetét, mikor az Úr Jézus megtisztítja a Jeruzsálemi templomot.

Az ószövetségi nép vallásos életgyakorlatát, templomi kultuszát évszázadokon át sok téves tanítás alakította, formálta olyanra, amely nagy részében Isten kijelentésével ellentétben állt. Ezt az Úr Jézus így fejezte ki: „Meg van írva: Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek.” (Mt 21,13)

Tudjuk, hogy a reformáció emberileg és dátumszerűen 1517. október 31-én kezdődött, amikor Luther Márton kiszegte a wittenbergi vártemplom kapujára híres 95 tételét, amelyekről hitvitát szeretett volna folytatni az egyház megújításának szándékával.

A megújításra szükség is volt, mert mint az ószövetségi nép esetében, az újszövetséges nép, vallásos gyakorlatára is sok tévtanítás rakódott rá századokon keresztül az egyházban.

Az egyház életének megtisztítása Jézus Krisztus ügye, mert az egyház a Krisztus egyháza, az Ő tulajdona. Csak Ő tudja megtisztítani, újjászülni.

Az egyház azonban nem elvont fogalom. Az egyház tagokból áll. Az egyház úgy tisztul meg, ha tagjaiban születik újjá.

Ezért a reformáció nemcsak emlékűnnep, hanem az az üzenete mára is, hogy „szükség néktek újonnan születetnek” (Jn, 3,7), szükség néktek újra és újra megtisztulnotok, Jézus Krisztusnak az emberi szívekbe történő bevonulása által.

Dr. Szalkay Kázmér

EMLÉKEZZÜNK

/ A reformáció emlékére /

Ma is mint mindig
arra gondolok
ha nem lettek volna
reformátorok,
nem ismernénk
az Ige szépszavát:
szegény lenne
a lélek, a világ.

- Nem nyílt volna ki
tágra a szemünk
látni, hallani
miért létezőnk.
Nem látnánk
messzi horizontokat

ahol csaponghat
a szentelt gondolat
Istenét keresve:
nem szűkcellájú
szerzetesi rendbe.

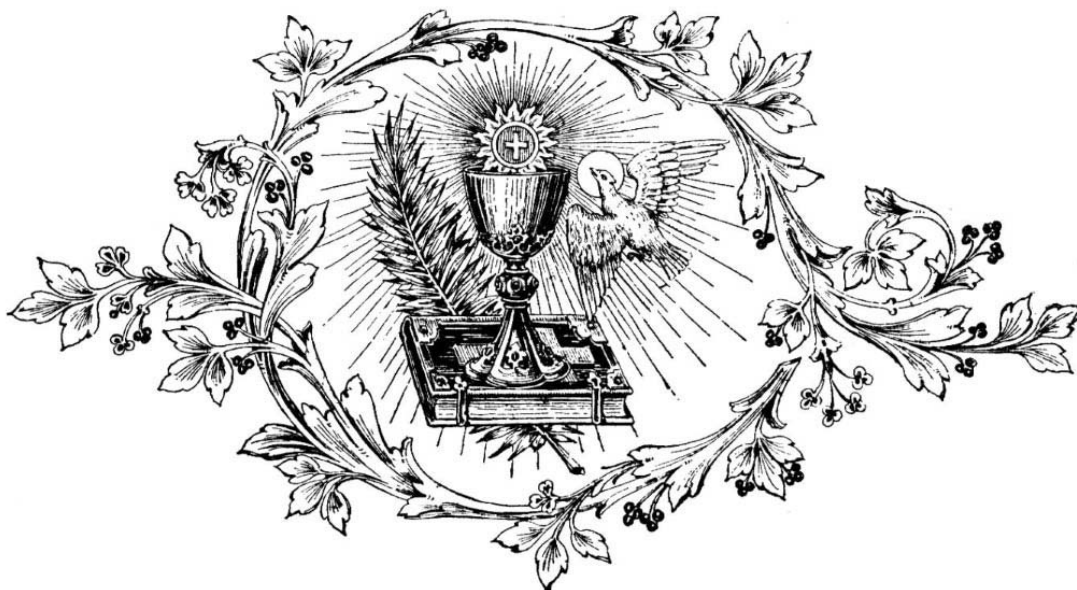
- Szabadon, a Szentlélek
szárnyán
Szállhat a lélek Istenéhez.
Nem beszélhet helyette senki!
Neki kell vallani teremőjének.
Elmondani őszintén, igazán:
„Tebened bízunk eleitől
fogva”

s Benced pihenünk áldva,
megnyugodva.

- Uram! Köszönet mindenért
Neked,
hogy világosságot gyújtottál
nekünk.
Lélektől- lélelig izzik a parázs
így élünk és így emlékezünk
azokra kik jó eszközök voltak,
s rájuk bíztad akaratodat,
hogy a sötétség függőnyét
letépve
elénk tárják igazságodat.

2003. október

A verset gyülekeztünk költőnője írta, a Magyar Köszál felkérésére

Reményik Sándor
MINDENNAPI RÓZSÁINKAT...

Te így imádkozol:
A mi mindennapi rózsáinkat
Add meg minékünk ma.
Add, hogy a kenyér mellett rózsza is
legyen,
S add Istenem, hogy békében
megéljünk
Több rózsán és kevesebb kenyeren.
Te így imádkozol,
Megtoldva csendesén a Miatyánkot.
És Jézus, a Miatyánk poétája
Szelíden néz e rózsaszín imára –
És helybenhagyja a Te betoldásod.

Reményik Sándor

Arad

A vértanúk szobra helyén

Kerestem, s megtaláltam a helyet.
Már égre nem törtek nagy vonalak,
Csak áldozati illat lebegett.
Körül vasrács és belül puszta gyp,
De a gyp közt gyöngyvirág-levelek.
A levelek közt egy-egy karcsú szár.
Hogy mennyi nőtt: én nem számoltam meg.
Csak hittel hiszem: éppen tizenhárom.
S tizenhárom gyöngy minden karcsú száron.

...Hát ez maradt: túl szobron, s időn,
ércen, márványon, merev méltóságon,
Új viharon, új vértanúhalálón:
Tizenhárom gyöngy, tizenhárom száron!

Reményik Sándor
NE ÍTÉLJ

Istenem, add, hogy ne ítéljek-
Mit tudom én, honnan ered,
Micsoda mélységből a véték,
Az enyém és a másoké.
Istenem, add, hogy ne ítéljek.

Istenem, add, hogy ne bíráljak:
Erényt, hibát és tévedést
Egy óriás összhangnak lássak –
A dolgok olyan bonyolultak
És végül mégis mindenek
Elhalkulnak és kisimulnak
És lábaidhoz *együtt* hullnak.
Mi olyan együgyűen ítélünk
S a dolgok olyan bonyolultak.

Istenem, add, hogy mind halkabb legyek –
Versben s mindennapi beszédben
Csak a szükségesen beszéljem.
De akkor szómban súly legyen s erő
S mégis egyre inkább simogatás:
Ezer kardos szónál többet tevő.
S végül ne legyek más, mint egy szelíd
igen vagy nem,

De egyre inkább csak *igen*.
Mindenre ámen és igen.
Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
Ámen. Igen. És a gonosztól van
Minden azonfelül.

BEMUTATKOZOM...

Vasas Katalinnak hívnak, 18 éves vagyok. Kárpátalján élek családommal egy kis faluban, melynek Kígyós a neve, Beregszász mellett.

Négy évig a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának padjait koptattam, s most érkeztem el gimnáziumi tanulmányaimnak a végéhez. Humán beállítottságom miatt az iskolában a magyar és irodalom volt a kedvenc tantárgyam. Számos szavalóversenyen vettem részt jó eredményekkel. Az Árpád-téri református templomban is volt lehetőségem szavalni korábban egy október 6-i ünnepi istentisztelet keretében.

Boldog vagyok, hogy Debrecenben, s egyáltalán Magyarországon tanulhattam.

Ha Isten is úgy tarja jónak, megfelelőnek a számomra, akkor e városban fogom folytatni felsőfokú tanulmányaimat. Gimnáziumi éveim alatt az Árpád-téri református gyülekezet támogatását élvezhettem a gyülekezet tagjainak közösségében melegszívű emberekre leltem. Az ő, illetve Szalkay Kázmér nagytiszteletű úr, valamint felesége, Györgyike néni segítségét szeretném ezúton is megköszönni, és itt nemcsak az anyagi támogatásukra gondolok, hanem erkölcsi támaszokra, szeretetükre, mindenre, amit értem tettek.

Soraimat egy idézzel zárom, mely Váci Mihálytól származik, s ezzel kívánom Isten gazdag áldását az Árpád-téri gyülekezet munkájára. A választott idézet minden emberhez egyenként szól:

„... És érezzék egy kézfogásból, hogy jót akarsz, és te is tiszta, jó vagy: s egy tekintetük elhitesse véled, - szép dolgokért élsz – és érdemes élned!”

Vasas Katalin

FELNÖTTKERESZTSÉG A REFORMÁTUSOKNÁL

A református egyház gyakorolja a gyermekkeresztséget, de nem ellenzi a felnőttkeresztséget sem.

1990 óta lassan terjed a felnőttkeresztség a református egyházban. Református szülők gyermekei közül is sokan maradtak keresztleetlenül Magyarországon 1950 és 1990 között. Újabban, ha nem is tömegesen, de jelentkeznek a református egyházba lépés igényével olyan felnőttek, akik nincsenek megkeresztelve. Vannak köztük református szülőktől származók. Mások szülei eredetileg keresztyén, vagy nem keresztyén vallásfelekezet tagjai voltak, esetleg felekezeten kívüliek.

A református egyházba lépni óhajtó felnőttek hitoktatásban részesülnek és elkötelezett hívóvé válásukat – egyházi kifejezéssel élve - , megtérésüket igyekeznek egyházunk elősegíteni. Ez után következik kereszttelésük, amelyen már ők maguk vallják meg hitüket és vállalják református keresztyén voltukat. A kereszttelés aktusa után hitbeli tudásukról az ünnepélyes konfirmációban adnak számot. Ez a keresztyénség első évszázadaiban is általában így történ. Az egyházba vágyók az ún. katechumenus oktatásban részesültek és hitük, tudásuk megvizsgálását követően keresztteltek meg őket húsvét hajnalán.

Dr. Csohány János
ny. teológiai professzor

HÁLAADÓ ISTENTISZTELET KUNMADARASON

A parókia három éven át tartó renoválása után a kunmadarasi gyülekezet hálaadó istentiszteletet tartott.

Az Istentisztelet előtt dr. Szalkay Kázmér Debrecen-Árpád téri lelkész imádságában hálát adott az eredményes felújításért és azért könyörgött, hogy ne csak külső, szemmel látható megújulás legyen a gyülekezetben, hanem legyen lelki ébredés is. Beszterczey András, a Nagyikunsgáti Egyházmegye

főjegyzője igehirdetésében arról beszélt, hogy Isten ma is tesz csodákat. Ilyen csodának számít az is, ha egy mai református gyülekezet nehéz anyagi helyzete ellenére fel tudja újítani egy épületét.

Az igehirdetés után Szalkay Róbert lelképásztor röviden ismertette a parókia renoválás történetét. A felújítás 1999-ben kezdődött és 2002-ben ért véget. Az épület meglehetősen rossz állapotban volt: a parókia falának nedvességtartalma helyenként elérte a 93%-os telítettséget, míg a megengedett

határérték csak 20%. Tovább nehezítette a munkálatokat, hogy a felújítás alatt is az épületben lakott a lelkészcsalád. A renoválás ideje alatt született meg a lelkész házaspár második és harmadik gyermeke, velük együtt költöztek egyik szobából a másikba.

Magyar szabadalom alapján készült a falak utólagos szigetelése. Az épület lélegző vakolatot, hőszigetelt nyílászárókat, új cserepeket kapott, Elkészült az addig hiányzó talajpára elleni szigetelés, a villanyvezetékek pedig az érintésvédelmi előírásoknak megfelelően lettek felújítva.

A hálaadó istentisztelet után az ünneplő gyülekezeti tagok emléktáblát helyeztek el a parókia falán, amelyen az adományozók neve

olvasható. Az emléktáblát Varga Mihály volt pénzügyminiszter leplezte le.

Az ünnepség családi hangulatú szeretetvendégséggel zárult.

Sokan vannak, akik a renoválást adományokkal, vagy kétkézi munkájukkal segítették, de a legfőbb segítség az Úrtól jött. Mindenért Övé a dicsőség!

*Szalkay Róbert
lelképásztor
Kunmadaras*

A kunmadarasi gyülekezet szeretettel várja az Árpád téri gyülekezet tagjait a felújított parókia megtekintésére!

Szatmári kirándulás

Az Árpád-téri gyülekezet rendszeres kirándulásokat tesz dr. Szalkay Kázmér tiszteletes úr vezetésével Erdély, Kárpátalja és hazánk megismerésére.

A gyülekezet május 30-án Észak-kelet Magyarország gyönyörű tájaira látogatott.

Utunk során megismerhettük Szabolcs-Szatmár-Bereg megye szép kis falvait: Kölcset, Sonkádót, Tizsacsécsét, Szatmárcsekét, Túristvándit.

A kirándulást dr. Horváth Mihályné, Ibike szervezte férjével, mivel munkahelyük folytán jó ismerői a látogatott településeknek.

Kölcsere érkezve a házaspár szívélyes vendégfogadásban részesített bennünket, amiért utólag is köszönet illeti őket.

Rövid pihenő után a helyi gyönyörű kis református templomba látogattunk el, ahol lelkészünk – dr. Szalkay Kázmér – tartott igemagyarázatot, s mondott imát a kölcsei és az Árpád-téri gyülekezetért. Ezután a helyi lelképásztor ismertette a település és a templom történetét.

Kölcse története a honfoglalás koráig nyúlik vissza. A Kölcsey család ősi fészke volt, neve feltehetőleg török eredetű. Az egyhajós

A kölcsei református templom

templom a XV. században épült román stílusban.

A mennyezet „ládáján” is olvasható felirat szerint 1768-69-ben Kölcsey György és felesége Komáromy Anna restauráltatták. A harangtorony 15 méter magas császárjafa egyetlen fából készült. A templom előterében elhelyezett hirdetőtáblán örömmel fedeztük fel egyháztagunk, Kopjári Istvánné, Aranka gyönyörű verseit.

Sonkádon elkápráztatott bennünket a szépen, frissen felújított templom látványa. A fatornyos harangláb itt is ámulatba ejtett bennünket. A XV. század fordulóján épült későgótikus stílusú templom történetét a helyi lelkész ismertette. A reformáció gyorsan terjedt a területen, így a XVI. század végére a korábbi katolikus templom a reformátusoké lett. A templom díszítő

művészeti alkotásokkal gyarapodott. A famennyezetet virágmintás kazetták díszítik. Ezek az értékek az Országos Műemlékvédelmi Hivatal által 1992-97 között végzett restaurálási munkák eredményeként láthatók ma. A helyreállítást 1998-ban Európa Nostra díjjal ismerték el. Alapos szemlélődés és gyönyörködés után indultunk tovább.

Kőlcsey Ferenc temetői síremléke

Csónak alakú fejfák

A ház, ahol Mórincz élt és alkotott

Az író ember nagyságú szobra

Tiszacsécsén áthaladva megtekintettük a gondozott, szalmával fedett Mórincz Emlékházat. (A közhiedelemmel ellentétben Mórincz Zsigmond nem ebben a házban született.) Az udvar közepén áll a Mórinczot ábrázoló, 1979-ben felavatott egész alakos bronzszobor, Varga Imre alkotása.

Falusi templomaink egyik gyöngyszeme a kicsi református templom, melynek fala csaknem méteres szélességű. A hófehér, puritán terem világoskék famennyezetén arany csillagok ragyognak. Az ajtó az 1600-as évekből maradt meg.

Tiszacsécsét elhagyva rövid pihenőt tartottunk a Túr és a Tisza találkozásánál, a csodálatos környezetben lévő pihenőparkban.

Szatmárcsekén utunk a nagyon szépen gondozott utcán, a Himnusz írójának, Kőlcseynek a síremlékéhez vezetett. A sír a temető legmagasabb pontján áll. Köroszlopos, klasszicista emlékmű. Kőlcsey halálának századik évfordulójára, 1938-ban került e méltó síremlék a temetőbe.

Csoportunk meghatódva állt a síremlék előtt. A nemzetiszínű szalaggal díszített koszorút az Árpád-téri gyülekezet nevében lelkészünk helyezte a síremlékre, s méltatta a költő magyarságát, nagyságát. Ezután elénekeltük nemzeti imánkat, a Himnuszt és a Szózatot.

A református temető páratlan hazánkban, sőt Európában is. Csónak- vagy ember alakúnak is mondják a csekei, tölgyfából készült fejfákat. A műemlékké nyilvánított temetőben kb. 600 fejfás sír található.

Ezután megtekintettük Cseke népi műemlékházát. A Szatmárra, sőt az észak-erdélyi házkultúrára is jellemző típusú épület szabadkéményes, három helyiségből áll. Az itt látható tárgyak, s a ház előtt álló szobor a költő emlékét őrzik.

Túristvádi hazánk észak-keleti csücskében, a Túr folyócska ölelésében, az Erdőháton fekszik. A jelenlegi vízimalom Mária Terézia idejében épült, közelében áll a vele egyidős platánfa. 1998-ban történt újranyitása óta a vízimalom újra örül, elsősorban látogató csoportok számára működik, ahogy mi is tapasztalhattuk.

A kiránduláson mindenki nagyon jól érezte magát. Szép és gazdag élményekkel, szerencsésen érkeztünk haza, Istennek legyen hála.

Debrecen, 2003. július

Dürg Jánosné

A túristvádi működő vízimalom

FELEJTHETETLEN KIRÁNDULÁS ERDÉLYBEN

Gyülekezetünk ifjúsági köre, a tavalyi kiránduláson felbuzdulva ismét ellátogatott Erdélybe. Az egyhegyes kirándulás alatt sok gyönyörű helyet fölkerestünk.

Az odautazásunk során először Aradon álltunk meg, ahol megtekintettük az 1913-ban épült Kultúrpalotát, és annak híres hangversenytermét, majd a Városházát, az Állami Színházat. Végül az aradi vértanúk emlékművét, illetve a sokat vitatott szabadságszobrot kutattuk fel.

Este érkeztünk meg Petrozsényba, ahol finom vacsorával vártak bennünket az ottani gyülekezet tagjai. A parókián elfoglaltuk szállásunkat.

Másnap (vasárnap) részt vettünk a délelőtti istentiszteleten (prédikált: Kóródi Rózsa), ahol egy rövid műsorral kedveskedtünk, amely a szeretetről szólt (az októberi családi istentiszteleten a gyülekezetünkben is előadtuk). Délutánra a lupényi gyülekezet hívott meg bennünket egy szeretetvendégségre, előtte Liszka Noémi hirdetett Igét a délutáni áhítaton. Este tettünk egy rövid sétát a városban.

Ezt követően 3 napos kirándulás következett a hegyekben.

Nagy élmény volt számunkra, hogy libegővel mentünk föl majdnem 2000 méter magasra. A további 500-600 métert (a legmagasabb csúcsot) gyalog hódítottuk meg.

Szállásunk egy, a hegyen lévő mesés menedékházban volt.

Egy gyönyörű szakadék magas sziklafalai között mászkáltunk. Felkerestük azt a patakot is, ahol a tavalyi kirándulás során piknikeztünk, itt ismét vízi csatát rendeztünk.

Csütörtökön búcsút intettünk Zsilvölgyének. E kirándulás alkalmával is ellátogattunk Vajdahunyadra (ahol található az impozáns gótikus várkastély) és Dévára, itt este másztunk föl a várba, a honnan csodálatos kilátás nyílt az éjszakai fényben tündöklő megyeszékhelyre. Gyulafehérváron, amely egykor az Erdélyi Fejedelemség gazdag, virágzó városa volt, megtekintettük a Szent Mihály püspöki székesegyházat. A templom sok jelentős személyiség sírját őrzi (Hunyadi János, János Zsigmond). Egy kedves, idős vikárius vezetett körbe bennünket.

Ezt követően Nagyenyedre mentünk, ahol megtekintettük a híres kollégiumot és a kifejezetten érdekes Természettudományi Múzeum kiállítását, valamint a XV. században épült református vártemplomot. Délután ellátogattunk Erdély legszebb falujába, Torockóra. Végigsétálva a falun megcsodáltuk a feledhetetlen szépségű, hófehér házakat. Lehetőségünk volt arra, hogy

a díszes népviseletet ne csak megtekintessük, hanem föl is próbálhassuk Ida néni házában.

Utunkat folytatva eljutottunk Erdély egyik legismertebb természeti látnivalójához a Tordai hasadékhöz.

Végül megérkeztünk Kolozsvárra. Az éjszakát a református teológián töltöttük. Kirándulásunk utolsó napját városnézéssel kezdtük. A főtéren látható a gótikus stílusban épült Szent Mihály templom amely számos történelmi esemény színhelye volt. A templom mellett áll a város jelképe, Mátyás király lovas szobra. A Farkas utcai templomban éppen esküvőre készülődtek, a Házsongrádi temetőben elmentünk néhány ismert ember kriptájához (Brassai Sámuel, Dsida Jenő, Áprily Lajos). Hazafelé ment megálltunk Bánffyhadon, ahol a lelkész megmutatta az írásos terítővel díszített, kazettamennyezetes templomot.

Utolsó állomásunk Kalotaszentkirály, ahol nagy örömünkre egy néptáncalálkozó záróalkalma zajlott.

Felejthetetlen élményekkel és újabb útitervekkel érkezünk vissza Debrecenbe.

A résztvevők nevében: Tóth László

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek- így szól az Úr - : békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” /Jer 29,11/

Ezzel az Igével fogadta a köszöntést a 10 éves Árpád-téri Nőszövetség a Nagytemplomban, június 20-án

Nem tudom pontosan, hogy hol és mikor vésődött be ez a közmondás az emlékezetembe, de azt biztosan tudom, hogy a szépre és jóra szívesen visszagondol mindenki. Ha én író lennék, egy regényt tudnék írni azokról az élményekről, amelyekben a petrosényi és lupényi gyülekezet tagjai részesültek 2003 augusztus 16. és 21. között a magyarországi kiránduláson. Örömmel fogadtuk az Árpád-téri Gyülekezet meghívását.

Augusztus 16-án megérkeztünk a parókiára, ahol a vendéglátó gyülekezeti tagok szeretetvendégséggel fogadtak bennünket. Vasárnap reggel úrvacsorás istentiszteleten vettünk részt, melyen Mózes István, petrosényi lelkipásztor hirdette az Igét, s ezt követően egy rövid zenés műsorral köszöntöttük a gyülekezetet. Örömteli meglepetés volt számunkra, amikor nemzeti imádságunk elénkélése után a székely himnusz hangzott fel az orgonán. Bevallom, könnyes szemmel énekeltük. A délutáni istentiszteletet – amelyet Gáll Sándor lupényi lelkipásztor tartott – követően gazdagon terített fehér asztal mellett beszélgettünk. Majd rövid sétát tettünk a város főterén, ahol megcsodáltuk a város címerét, s a Nagytemplom előtt felállított színpadon a svéd, bulgár, ausztrál táncegyüttesek műsorában gyönyörködtünk. Hétfőn, a reggeli áhítat után a Hortobágyra mentünk, ahol két lovas szekérral bejártuk a délibábos pusztát. Láttunk szürkemarhacsordát, rackajuhokat, pocsolyában fürdő bivalyokat, csodálatos lovasbemutatót (lovaglásra is volt lehetőség). A fazekasműhelyben a mester három perc alatt készített el egy kancsót!

JÉZUS SZÓL

Jézus szól: világíts szép ékesen
Mint a kicsi lámpa, tisztán, fényesen.
E bűnös világnak sötét éjjelén
Ki-ki világítson a maga helyén.

Jézus szól: világíts, érettem égj,
Világosságomnak a visszfénye légy.
Tudja ő a földnek sötét éjjelén
Ki világít híven a maga helyén.

Jézus szól: világíts magad körül,
Lásd a bűnbe, éjbe mennyi szív
merül.
Boldog az a lámpa, mely kicsinyke
kört,
Hová Isten tette, fényével betölt.

Egerbe érkezve először a bazilikát látogattuk meg, ezt követően több templomot is megtekintettünk. Az egyikben egy nagyon szép idézet ragadta meg a figyelmemet: „Kezet csak megfogni szabad, elengedni vétek.”

A várban megtekintettük Gárdonyi Géza sírját, és a nap végén a Szépasszonyvölgyben pihentük ki a fáradalmainkat.

Másnap, az áhítatot követően Debrecen nevezetességeivel (Nagytemplom, Déri Múzeum, Liceumfa, Kollégium díszterme, Oratórium) ismerkedtünk meg. Ezt követően Sárospatakra mentünk, ahol a Kollégium múzeumát, könyvtárát tekintettük meg. Késő délután a Rákóczi várat csodáltuk meg, melynek kápolnájában a mai napig tartanak esküvőket. Végül Tokaj egyik borpincéjében kóstoltuk meg a táj jellegzetes borait.

Augusztus 20-án délelőtt a nagyerdei stadionban tekintettük meg a világhírű virágkarnevál kocsijainak, együtteseinek felvonulását. A hortobágyi lovas fogat és a zászlóforgatók sem kerültek el a figyelmünket. Olyan élményben volt részünk, ami nekünk erdélyieknek ritkán adatik meg. Örömmel töltött el bennünket, hogy az államalapítás ünnepén együtt ünnepelethettünk az anyaországiakkal.

Ezért az élményekben gazdag, gyönyörű 6 napért nem győzünk hálát adni Istennek, és köszönetet mondani az Árpád-téri gyülekezetnek. Nem tudnék különösebben senkit kiemelni, mert olyan kedves és szerető szívű volt mindenki velünk.

Könnyes szemmel. De a viszontlátás reményében vettünk búcsút a lelkészházaspártól s vendéglátóinktól egyaránt.

Lupény, 2003. október 23.

- ✍ **Június 8-án**, Pünkösdkor, a délelőtti istentiszteleten kb. 350-400 fő vett részt, ebből 37 fiatal és gyermek. Az ünneplő gyülekezet előtt 9 gyermek és 3 felnőtt konfirmált. A délutáni istentiszteleten 9 fő vett részt.
- ✍ **Június 9-én**, Pünkösd második napján a legátus prédikációját kb. 70-80 fő hallgatta. Az összegyűlt 15.200.-Ft-os perselypénzt a legátus tanulmányainak támogatására ajánlottuk föl. A délutáni istentiszteleten 7 fő vett részt.
- ✍ **Június 20-án** a Nagytemplomban az Egyházkerületi Nőszövetség konferenciája résztvevői köszöntötték az idén tíz éves református egyházközségi nőszövetségeket, köztük az Árpád-térit is.
- ✍ **Június 15-i** nőszövetségi teadélután programját Liszka Noémi vezette, mert a lelkész házaspárnak el kellett utaznia. Az ötödik Szalkay-unokát keresztelte lelkipásztorunk a történelmi templomban. Szalkay Márta szülei Szalkay László és Villányi Csilla. Istennek legyen hála az új kis élet ajándékáért!
- ✍ **Június 17-22-ig** nyári gyermek- és ifjúsági bibliatábort tartottunk gyülekezetünkben. Vezette: dr. Szalkay Kázmérné, segítők voltak: Liszka Noémi és Kóródi Rózsa teológus hallgatók.
- ✍ **Július 1-én**, majd augusztus 3-én, szeptember 7-én és október 5-én családi istentiszteleteket tartottunk.
- ✍ **Július 20-án** és szeptember 28-án Nőszövetségi teadélután rendeztünk.
- ✍ **Július 24-én** 94.születésnapja alkalmából a gyülekezet köszöntötte Kiss Antal Jenő ny. lelkipásztort, minden Tóni bácsiját.
- ✍ **Augusztus 2-8-ig** gyülekezeti fiataljaink és szüleik erdélyi kiránduláson vettek részt, melyet Liszka Noémi, az IBK vezetője szervezett. (Isépy Zsófia, Kóródi Rózsa, Szabó Anna, Szabó Emese, Szabó Gergely, Szabó István, Szabó Istvánné, Szalontai Márk, Tóth Laura, Tóth László, Zékány Diána)
- ✍ **Augusztus 4-8-ig** a Kárpát-medencei Református Lelkészegyesületek nyári konferenciáján vett részt dr. Szalkay Kázmér lelkipásztor, Pécsen.
- ✍ **Augusztus 16-21-ig** a Petrosényi Református Egyházközségből érkezett 38 testvért látott vendégül gyülekezetünk.
- ✍ **Augusztus 17-én**, vasárnap a petrosényi gyülekezeti tagokkal együtt vehettünk úrvacsorát, hálát adva az új kenyérért. A délután folyamán szeretetvendégséget tartottunk vendégeinkkel a parókia udvarán.
- ✍ **Augusztus 26-27-ig** lelkipásztorunk Budapesten a Doktorok Kollégiuma Jogi Szekcióját vezette.
- ✍ **Augusztusban** a lelkipásztor szabadsága alatt helyettesítő szolgálatot végzett Szécsi András és Géczy Tihamér nyugdíjas lelkész. Szolgálataikat ezúton is megköszönjük!
- ✍ **Szeptember 14-én** egyházlátogatást végzett gyülekezetünkben Cs. Kiss András józsa lelkipásztor és Győri József, a Református Kollégium Gimnáziumának igazgatója, egyházmegyei tanácsosok. Az egyházlátogatás alkalmára összehívott ünnepi presbiteri gyűlésen határozat született arra vonatkozóan, hogy a gyülekezeti munka hatékonyabbá tétele érdekében egy második lelkészi állás megszervezése szükséges.
- ✍ **Szeptember 18-21-i** a Tiszántúli Egyházkerület Nőszövetségének 70 fős küldöttségével Kárpátaljára, Balazsérba utaztak gyülekezetünkben négyen – Kovács Istvánné, Kovács Józsefné, dr. Szalkay Kázmérné, Zuggóné Tóth Ildikó -, hogy részt vegyenek a nőszövetségi konferencián. A résztvevők Beregardóba szóló meghívást hoztak az Árpád-téri gyülekezet számára.
- ✍ **Nemzeti ünnepeinkről** (Aradi vértanúk, október 23.) istentisztelet keretében emlékeztünk meg, október 5-én a délelőtti és a délutáni istentiszteleten Vasas Kati szavalt.
- ✍ **Október 6-án** Rác Zoltán építész Dóczy Gedeon Református Gimnáziumban megrendezett kiállításának megnyitóján a lelkész házaspár vett részt.
- ✍ **Október 11-én** a Homokkerti Egyházközségben került megrendezésre a presbitertovábbképző tanfolyam, amelyen Fodor Albertné vett részt.
- ✍ **Október 13-14-én** a Magyar Református Lelkészegyesület vezetőségének, azaz a választmányi tagok konferenciája zajlott a Vajdaságban, Újvidéken, amelyen dr. Szalkay Kázmér vett részt.
- ✍ **Október 17-18-án** a Kossuth utcai templomban sokan vettek részt gyülekezetünkben is Cseri Kálmán, budapest-pasaréti lelkipásztor evangélizációs alkalmán.
- ✍ **Október 18-án** Reményik Sándor erdélyi költő emlékkonferenciát tartottak a Debreceni Református Kollégiumban, az eseményen dr. Szalkay Kázmér volt jelen.
- ✍ **Október 19-én** gyülekezetünk Nőszövetségének 10 éves évfordulójára emlékeztünk. Az eseményről lapunk karácsonyi számában bővebben számolunk.
- ✍ **Október 26-án** Szabó János lelkész beiktatása történt meg a Kismarjai Református Egyházközségben. Az ünnepi istentiszteleten gyülekezetünket dr. Szalkay Kázmér és felesége képviselte.

KERESZTELEÉS:

<i>Név:</i>	<i>született:</i>
Balogh Patrik Áron	2002.12.28
Harmati János	1973.06.21
Kiss Krisztina	1973.07.09
Jenei Vanda Jázmin	2002.04.07
Sánta Johanna	2002.12.11
Cseke Bence	2000.11.27
Cseke Rebeka	2002.08.18
Fényes Elizabeth Dóra	2003.01.07
Kállai Zsófia	2002.01.05
Kovalcz László Máté	2000.10.08
Kovalcz Adrienn Dóra	2002.01.28
Rónási Alexandra	2003.01.13
Löffler Johanna	2003.07.03

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” /Ézsaiás 43,1b/

TEMETÉSEK

<i>Név</i>	<i>Életkor(év) Lakcím:</i>
Farkas László	92 Kassai út 6.
Gaál László Imre	58 Magyar u. 20.
Zólyomi Sándor	76 Kassai út 45.
Zeke István Zoltán	75 Gáborjáni Szabó u. 19.
Emödi Béláné sz.	83 Dobó u. 3.
Harsányi Róza	
Szabó István	84 Lugossy u. 17.
Zajdó László	92 Nagyerdei krt. 78.
Décsy Jenő	85 Dicsőfi u. 9.
Sárközi István	78 Laktanya u. 44.
Sáfrány András	56 Apaffy u. 8.
Kiss Imréné sz.	92 Tölgya u. 18.
Szatmári Julianna	
Bucskó Mihály	51 Kassai út 35.
Tóth Bálintné sz.	80 Virág u. 39.
Harangi Róza	
Szőnyi János	84 Kút u. 6.
Makai Jánosné sz.	76 Bendek tér 51/b
Szabó Mária	
Mucsik Lászlóné sz.	80 Ibolya u.
Ács Erzsébet	

Móré Jánosné sz	82 Damjanich u. 21.
.Forró Mária	
Szabó Sádnorné sz.	81 Kassai út 67.
Országh Ilona	
Nagy Sándorné sz.	84 Baksai S. u. 7.
Tóth Zsuzsánna	
Reményik Ferencné sz.	84 Kassai út 29.
Barna Margit	
Balogh Lászlóné sz.	36 Bodza u. 23.
Hornyák Anikó	
Kovács Sándorné sz.	74 Dobozi u. 25.
Sárkány Erzsébet	
Csobán Imre	88 Nagy Pál u. 3.
Holbe Árpádné sz.	74 Kút u. 114.
Balogh Juliánna	
Nagy Sándor	91 Hajdúböszörmény
Szilágyi Dezsóné sz.	79 Dugovics T. u. 16.
Porcsin Olga Margit	
Joó Ferenc	95 Budapest
Joó Ferencné sz.	95 Budapest
Balogh Irén	
Zakar Béláné sz.	72 Kút u. 84.
Bereczki Irén	

„Tebenned bízunk eleitől fogva...” (Zsoltárok 90,1)

ESKETÉS

<i>Név</i>	<i>házasságkötés</i>
Juhász Tibor és Gellérfi Edina	2003.06.14
Gyüre Tibor és Bánszki Judit	2003.06.21
Kiss Ferenc és Pál Rita	2003.06.05
Papp Vilmos és Karika Irma	2003.08.11
Hőgye Péter és Deák Melinda	2003.08.16
Szilágyi István és Riczu Katalin	2003.08.16
Korondán György és Varga Katalin	2003.08.30
Rácz Zoltán és Barna Ildikó	2003.09.20
Harmati János és Kiss Krisztina	2003.09.27

Adományozók

1. Szatmári Magda 10.000.-Ft-ot adományozott a toronyóra javítására

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A JÓSZÍVŰ
ADAKOZÓKON!

Szerkesztette: Szilágyiné Asztalos Éva
Felelős kiadó: Dr. Szalkay

ISTENTISZTELETI ÉS EGYÉB ALKALMAINK:

Vasárnap: de. 9 óra, templom – **istentisztelet**

Vasárnap: de. 9 óra, gyülekezeti terem – **gyermek istentisztelet.**

Vasárnap: du. 16 óra, gyülekezeti terem – **istentisztelet**

Csütörtök: du. 17 óra, gyülekezeti terem – **biblióra**

Péntek: du. 17 óra, lelkeszi hivatal – **iffúsági Bibliaóra**

Hétköznap: de. 8 óra, gyülekezeti terem – **reggeli istentisztelet**

- ◆ Nőszövetségi teadélután: minden hónap harmadik vasárnapján, du. 157 órától a gyülekezeti teremben
- ◆ Presbiteri biblióra: minden hónap első csütörtökén, du. 17 órától a gyülekezeti teremben
- ◆ Családi istentisztelet: minden hónap első vasárnapján, délután 16 órától a gyülekezeti teremben
- ◆ Csigatészta készítés: minden szerdán du. 13 órától a gyülekezeti teremben.